

SPELKNÄPPEN

MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTERBOTTENS SPELMANSFÖRBUND

nr 1 / 2018

Vår hedersmedlem Julle Westman, Vännäs har avlidit i en ålder av 96 år

In memoriam

Julius "Julle" Westman 1921-2017

Julle Westman föddes i Mo Socken i Ångermanland. Familjen bodde i en banvaktsstuga i Kolbäcksmýran ca 2 km från Anundsjö. Dit fanns ingen väg utan man fick gå längs järnvägen för att ta sig dit. När Julle skulle börja första klass hade han en dryg halvmil till Bredbyns skola. Han fick då bo hos sin morfar för att slippa gå så långt. Året efter flyttade hela familjen till en annan banvaktarstuga närmare Anundsjö, där fanns det både landsväg och järnväg.

Familjen bestod av sex barn och en fosterson. Det fanns flera instrument i stugan på den tiden. Fadern spelade lite fiol, men det fanns även en orgel och ett dragspel. Julles äldre bror blev inspirerad av en snickeriägare, som spelade både vanlig gitarr och hawaiiitarr. När Julle som 15-åring arbetade på Konsum kom en bagare förbi för att leverera bröd. Julle och mannen samspråkade och bagaren fick höra att Julle hade en fiol. Det var bra, för de behövde en andrafiol till orkestern. Bagaren lärde Julle att spela fiol och läsa noter. Därmed var musikintresset väckt.

Julle spelade inte bara fiol utan även

saxofon i en liten blåsargrupp i Mellansel tills han flyttade till Vännäs 1948. Där började han i musikkåren, som på den tiden övade i banförådets snickarbod. I Vännäs började han, tillsammans med Sune Johansson, spela lättare underhållningsmusik. De hade även en pianist, Stenlund, med i gruppen.

Som anställd vid SJ flyttade Julle och hans fru Göta runt några år innan de kom tillbaka till Vännäs 1955. Då tog

han upp musiken igen tillsammans med Sune Johansson.

Julle kom så småningom med i Umebygdens spelmansgille, där Sune redan var aktiv, och dessa två utgjorde ett radarpar under många år. Under 60-, 70- och 80-talen var "Sune och Julle" ett begrepp i spelmanskretsar. Han slutade i Gillet för ett antal år sedan när hans hälsa började svikta, men hemmavid tog han gärna fram nyckelharpan och spelade en låt.

Under ett antal år under 70-talet var Julle styrelseledamot i Västerbottens spelmansförbund och Julle var den som startade Spelknäppen 1977. Han agerade även som reseledare i Spelmansförbundet. Julle älskade att resa både när och fjärran.

När Julle blev pensionär, började han att tillverka egna instrument. Det blev sex fioler och tre nyckelharpor.

Julle var en oförfälskad kamrat och vän, man kände sig alltid väl bemött vart man än träffade honom. Han var glad, öppen och snar till skämt och hade alltid någon historia att berätta.

Ulrika Frölander

Vår medlem Ingvar Holmberg, Fristad, Västergötland har avlidit i en ålder av 70 år

Ingvar Holmberg var flitig gäst på spelmansstämmorna i norra Västerbotten. Vi träffades på Burträsksvängen och han uppskattade atmosfären i Norrland och tyckte även om den Västerbottniska musiken. För att hålla kontakt så blev han för några år sedan medlem i förbundet. Ingvar var en mycket skicklig fiolspelare.

Hans-Ove Forssell

Burträskkursen

Västerbottens Spelmansförbund är medarrangör av Burträskkursen. Årets sommarläger går av stapeln vecka 29, dvs 16-21/7. Mer detaljer kommer i nästa nummer av Spelknäppen samt läggs upp på hemsidan: <http://vasterbottensspelmansforbund.se/burtraskkursen> Förra året ordnades det även en höstkurs under allhelgonahelgen och det planeras även i år: Bocka för 2-4/11 i kalendern.

Burträskkursen är ett folkmusikläger för barn, ungdomar och vuxna. Vi spelar, dansar, sjunger och umgås. Du behöver vara minst åtta år och ha spelat ditt instrument i minst ett år innan du anmäler dig till kursen. Är du yngre än tio år behöver du ha med dig en förälder. Undervisningen sker på gehör, det vill säga utan noter, och alla instrument är välkomna. Tidigare har kursen varit ett utpräglat barn- och ungdomsläger, men sedan förra året hälsas även vuxna deltagare välkomna!

Vi stänger plusgirot den 1 april

För kännedom så kan man inte betala till vårt plusgirokonto 460428-6 efter 1 april.

I fortsättningen gäller bankgironummer 5830-2993

Organ för Västerbottens Spelmansförbund

Utkommer med fyra nummer per år

Ansvarig utgivare: Eva Maaherra Lövheim

STYRELSEN

Ordförande

Eva Maaherra Lövheim

Hyggesvägen 5

903 46 Umeå

073 - 050 49 83

eva.lovheim@gmail.com

Sekreterare

Karl-Martin Munter

Parkgatan 6B

915 31 ROBERTSFORS

073 - 050 04 36

karlmartinmunter@gmail.com

Kassör

Hans-Ove Forssell

Gruvbergsvägen 16

937 33 BYGDSILJUM

070 - 625 40 06

hansoveforssell@hotmail.com

Övriga Ledamöter

Inga-Britt Hultmar 070 - 294 71 05

Eva Zwahlen 070 - 287 14 97

Staffan Lundmark 090 - 301 48

Carin Ehelmsdotter 070 - 277 25 74

Mauri Eira 010 - 401 62 56

Hela styrelsen kan också kontaktas via
e-post på: vsfstyrelsen@gmail.com eller
styrelsen@vasterbottensspelmansforbund.se

Redaktion

Arvid Staaf

Laboratorvägen 9

907 39 UMEÅ

070 - 225 93 68

arvid.staaf@gmail.com

Adress till VSF hemsida på internet:

vasterbottensspelmansforbund.se

Lösenord för medlemmar: **VSF2015**

VSF bankgironummer: 5830-2993

Det gamla plusgironumret upphör.

VSF organisationsnummer: 894002-2141

Medlemskap per år kostar 250 kr för vuxna

50 kr för ungdomar 13 - 18 år.

Under 13 år gratis.

Tryckeri: Arkitektkopia, Skellefteå

Annonser, artiklar, arga insändare, foton och
andra bidrag till tidningen skickas till
redaktören: **arvid.staaf@gmail.com**

Nästa manusstopp: 15 maj

Ordförande har ordet

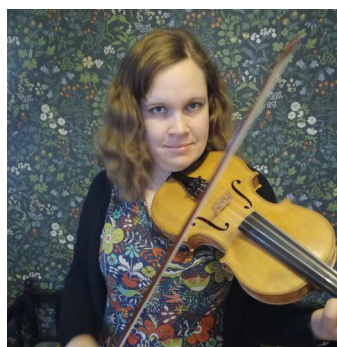
Så här knappt en vecka senare är jag fortfarande trött efter Umefolk. Det är dock en av årets största höjdpunkter: Folkmusikfestival med seminarier, kurser och inte minst konserter i två dygn. Det tar en evighet att ta sig mellan konsertlokalerna för jag möter hela tiden gamla bekanta som jag vill prata med. Hemma var det fullt av besökare från södern och vi drack te och recenserade festivalen långt in på småtimmarna – fast mina barn ville stiga upp lika tidigt som vanligt. Men jag är inte bara trött – jag blir förstås väldigt inspirerad av en sån här helg full av folkmusikaliska intryck. Vi var många som bemannade Spelmansförbundets försäljningsbord i omgångar, vi satt några timmar var och sålde t-shirtar, noter och övrigt och pratade med befintliga och blivande medlemmar. Så till den milda grad att inbetalningskortet för att betala in medlemsavgiften tog slut. Just nu är vi strax över 220 medlemmar, och det tillkommer hela tiden fler. Tillsammans har vi stor kraft och vi kan utträtta stordåd!

Precis som många andra i min ålder lärde jag mig spela mitt instrument på kommunala musikskolan. I början spelade vi i ett förråd och med tiden avancerade vi in i skolans musiksall. Jag är väldigt tacksam för de åren jag tillbringat i musikskolan, både de enskilda 20 minuterna och ensemblelektionerna varje vecka, liksom skolkonserterna som vi övade mycket inför och genomförde då och då. Utan musikskolan hade jag knappast spelat fiol idag, och definitivt inte varit ordförande för något spelmansförbund.

I Sorsele och Vilhelmina är musikskolorna redan borta. Förra året stormade det kring musikskolan i Umeå, men i sista sekund räddades den från kraftiga neddragningar efter högljudda protester. Nu är det Skellefteås tur att ha ett besparingshot hängande över musikskolan. Spelmansförbundet ska vara partipolitiskt obundet, och detta är ytterst en politisk fråga. Men jag vill ändå uppmana er att om ni vill ha kvar musikskolan i er kommun, prata varmt om den! Med grannar, arbetskollegor eller med lokala politiker. Berätta för alla som vill höra att den är viktig och att vi vill ha den kvar.

Utan musikskolan hade jag knappast spelat något musikinstrument idag, men det förstås, knappast varit så trött efter att ha varit på folkmusikfestival heller...

Hälsningar Eva Maaherra Lövheim

Tidningen Spelknäppen består företrädesvis av artiklar skrivna av oss medlemmar. Bidra gärna med en liten rapport från ditt spelmanshörn. Har du varit på spelmansstämma, har du till och med ordnat en? Har du hört någon bra skiva? Har du funderat på vad folkmusik är egentligen? Vilken är den bästa låten? Det behöver inte vara så komplicerat, vår redaktör Arvid Staaf är duktig på att klippa ner och stava rätt så att det blir en artikel av din text. Har du tagit några fina foton tar vi tacksamt emot dem med.

Arkiverat: Hälsningar från Stöttingfjället

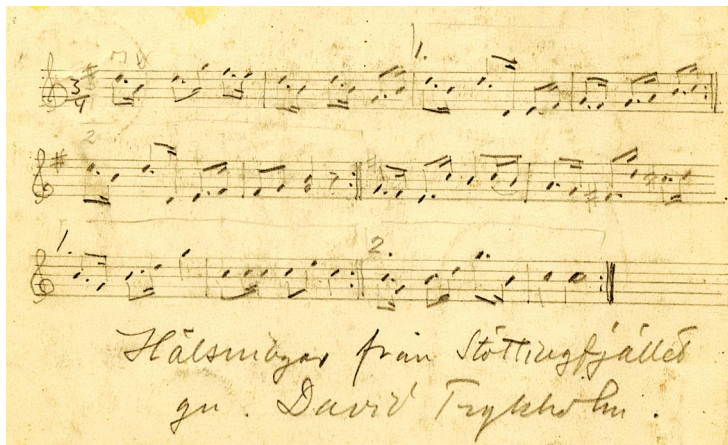
Den oerhört mångsidige järnvägstjänstemannen Karl Tirén har efterlämnat stora mängder material rörande många områden. Idag är han kanske mest uppmärksammas för sina dokumentationer av samisk sångkultur under 1910-talet. Men han hörde också till pionjärerna inom spelmansrörelsen. Ättlingar till Karl Tirén har deponerat en fantastisk samling dokument hos Arkiv Nomad, ett arkiv som till största delen

består av material som fanns förvarat hos det nu nedlagda Dialekt-, ortnamns- och folkminnesarkivet i Umeå (DAUM). Arkiv Nomad är knutet till Kungl. Skytteanska Samfundet. Stadsarkivet i Umeå står för arkivlokalen. Förhoppningen är att samlingarna i framtiden ska kunna fungera publikt. Kontaktperson är undertecknad.

Nu till dokumentet som härrör från den rika brevsamlingen. Brevkortets avsändare är, enl. min tolkning, David Frykholm. Kortet är stämplat i Lycksele 1912. Mottagaren Karl Tirén var vid den här tiden stationsskrivare i Boden. David Frykholm var kyrkoherdeson, född i Lycksele år 1887. Han blev så småningom stadsarkitekt i Härnösand. Som vi ser kunde han skriva snygga noter på raka linjer. Kanske hade David F. träffat Tirén när denne besökte Lycksele marknad år 1911 för att bland samerna sprida information om sitt förestående dokumentationsarbete.

Är David F. kompositör? Är låten av eller efter någon gemensam bekant med anknytning till Stöttingfjällsområdet? Vi får tills vidare nöja oss med att detta är en hälsning från Stöttingfjället genom David Frykholm till Karl Tirén år 1912.

Staffan Lundmark

Kommentar från redaktör: Första reprisen är väldigt lik Hambopolska från Sävast, efter Bröderna Blomqvist.

Trettonde spelstämman i Röka

När vi för första gången, 2006, inbjöd till en musikdag i Röka, var det för att hedra minnet av Ingemar Boman, som hade gått bort några månader tidigare. På minnesstunden efter Ingemar avslutade hans yngre son med orden: *Å pappas vägnar – Låt musiken leva!* Sista lördagen i januari det året fylldes Byarnas hus till bristningsgränsen med musiker från, i stort sett, hela övre Norrland. En av besökarna frågade då mig: *Visst kan du ordna, så att vi får komma tillbaka nästa år också?* På den vägen är det fortfarande.

Till årets spelmansstämma, som var den trettonde i ordningen, kom musikerna från Ammarnäs i väster, Härnösand i söder, Visträsk i norr och Skellefteå i öster. Efter en halvtimmes allspel med början klockan tolv, bjöds publiken på en färgrik musikmosaik fram till middag klockan fyra. Musikutbudet var mycket varierande, allt från Enar Hjukströms tolkning av Johannes Brahms till Anders Jönssons tolkning av Sören Johansson.

Efter en välsmakande middag blev det så dags för en dryg timme med läsarsånger i kyrksalen. Sång- och spelglädjen gick inte att ta miste på. Alla sjöng av hjärtans lust.

Dagen avslutades med en kvällskoncert. Där framfördes Tankar vid aftonrodnaden, som en hyllning till kompositören Ingemar Boman, av Ellinor Mörtzell på fiol och Eva Skoglund på dragspel. Mycket stämningsfullt. Kvällen avslutades av Curt Ivan Eriksson, som på sitt ödmjuka sätt först presenterade och sedan framförde ett antal kända stycken på sina dragspel. Avskedshälsning från flera musikanter gick inte att missförstå: Om inte förr, så ses vi nästa år.

För Malå Dragspelklubb och Rökåbygdens byaförening – Lars-Göran Hultmar

Vill du ha Spelknäppen digitalt istället? Kontakta Hans-Ove Forssell på hansoveforssell@hotmail.com eller 070-625 40 06 så fixar vi att din tidning kommer som pdf till din mailadress.

Burträsksvängen vinterversionen

Sammani består av Johan Lingegård, Elin Granström, Sunniva Abelli, Marcel Mukdad, Arvid Staaf och Ghiath Al Bitar

Filmpremiär, konserter, buskspel och dans. Ja det var konceptet den 19-20 januari då Burträsksvängen genomförde sitt första vinterarrangemang. Skälet till att vi gjorde det var givetvis premiärvisning av filmen som spelades in sommaren 2017.

Hur gick det då? Ja, konsertsalen som rymmer drygt 200 personer var fylld till sista platsen och när allspelsledaren och blivande hedersspelmannen Peter Öqvist på lördagen stampade igång så räknade vi in ca 70 spelmän.

Av lördagskvällens konserter var den spännande gruppen Sammani först ut. Bandets namn är ett arabiskt ord som betyder "låt mig få höra din musik" och man bjöd på en salig blandning av musik, allt från Sven Högströms *C dur G dur* till toner från Mellanöstern. Publiken fick även lyssna på det trettonsträngade

instrumentet oud som gav en spännande klang tillsammans med de övriga musikernas mer traditionella instrument.

Sen kom Burträsksvängens eget husband JP Nyströms. En genomgång av arkiven visar att det var trettonde gången de uppträdde i Burträsk. Gruppen håller som vanligt ett fast grepp om sin publik och har en trogen fanclub på orten.

Så var det dags för helgens stora höjdpunkt; filmen om Burträsksvängen. Innan visningen ville Kulturnämndens vice ordförande Christina Nyström säga några ord om att Skellefteå Kommun gärna stöttar folkmusiken. Filmmakarna Janne och Marie Wännström berättade om hur oväntat trevligt de haft både under inspelningen och efterarbetet, så kanske kommer de och spelar på Burträsksvängen till sommaren.

Urban Berggren och Peter Öqvist

Filmvisningen lockade till både skratt och jubel och många positiva ord yttrades av publiken när de lämnade lokalerna.

Till sist så publicerar jag ett SMS som kom på natten mot söndagen då vi arrangerar höll på med efterarbete.

"Tack så otroligt mycket för igår! Vilken fantastisk upplevelse! Jag saknar ord faktiskt. Ibland tårades mina ögon - både med anledning av all musik och av sådant som sades och berättades. Mina mungipor nuddade nästan örsnibbarna under min färd tillbaka hem genom trollskog."

Det är sådant som gör att man orkar fortsätta som arrangör.

Hans-Ove Forssell

Vill du åka på Ethno i Rättvik i sommar?

Ethno är ett internationellt världsmusikläger som ägt rum i Dalarna en vecka varje sommar sedan 1990. Förmodligen världens största i sitt slag. Ethno samlar årligen nära hundra unga folkmusiker från uppåt tjugo länder. Av deltagarna på Ethno kommer ungefär hälften från länder utanför Norden. Ethno är öppet för avancerade folkmusiker mellan 17 och 25 år.

Ethno baseras på workshops och grunden för Ethno är att det är deltagarna som själva som lär varandra. Att som ung folkmusiker få möta och lära ut sin musik och sin kultur till andra unga musiker, samtidigt som man får ta del av hela världens musik, alltsammans på ett respektfullt sätt, är en oöverträffad och unik händelse. Tanken är att ge de unga musikerna tillfälle att utvecklas både

musikaliskt och personligt, att skapa nya kontaktytor och nätverk över gränserna, skapa förståelse och respekt för andra människor och kulturer och i förlängningen att främja demokrati och jämställdhet i ett internationellt perspektiv.

Sedan starten har många ungdomar från Västerbotten åkt på detta läger. Vi i Västerbottens Spelmansförbund har möjlighet att föreslå en deltagare + en eventuell ersättare och Sveriges Spelmans Riksförbund står för halva kostnaden för denna person.

Är du 17-25 år och vill vara med? Kontakta styrelsen på styrelsen@vasterbottensspelmansforbund.se snarast men senast 15/4 för att ansöka!

Info om Ethno finns på www.ethno.se

Foto: Peter Ahlbom/Ethno

Folkmusik på Västerbottensteatern

Skellefteåsonen Andreas Risan spelar fiol, altfiol och hardangerfela i föreställningen Släktkalaset, fritt tolkad efter Maria Bloms film Masjävlar från 2004. Andreas har också rollen som berättare.

Släktkalaset hade premiär på Västerbottensteatern 24 februari och spelas fram till 29 april. Föreställningen ska även ut på turné i höst, från september till och med oktober.

Det handlar om tre systrar, hon som stannat kvar, den nyskilda och hemvändaren. De samlas för att fira sin pappas åttioårsdag. Föreställningen innehåller syskonkärlek, rivalitet men också djupaste allvar och mycket skratt och spektakel.

Andreas Risan har själv valt ut låtarna som spelas, flera efter Sören Johansson.

Han har också två egna kompositioner med i pjäsen. Kompar på tramporgel gör musiker och ljudtekniker Ronald Wikström.

Regissören Bobo Lundén har lagt stor vikt vid samspelet mellan musik och replik. Dessutom dansar skådespelarna hambo på scen.

Andreas berättar hur det gick till när han fick jobbet:

– I mitten av oktober fick jag ett mail av Bobo Lundén som är regissör på Västerbottensteatern: ”Hur ser nästa år ut för dig rent jobbmässigt?”. Det blev så spännande att jag istället för att svara på mailet ringde upp honom direkt. Mitt vikariat som fiolpedagog på Solna kulturskola skulle avslutas till julen, så det var helt perfekt! När vi träffades för

möte sa han att mitt namn dykt upp genom folkmusikern Olof Misgeld som Bobo jobbat ihop med. Efter det mötet minns jag att jag tänkte ”vad var det som hände nu?”. Jag har jobbat en del med mindre teaterprojekt och har alltid varit intresserad att komma in i den världen mera, och här blir jag headhuntad till en sådan här stor produktion.

Andreas Risan är uppvuxen i Skellefteå och började spela fiol när han var 7 år. I början spelade han klassik musik och det var först på högstadiet som han fick kontakt med folkmusiken, via Burträsksvängens ungdomskurs. Han blev frälst och efter musikgymnasium på Anderstorpsskolan i Skellefteå har han gått nyckelharpskurs på Eric Sahlström Institutet i Tobo i Uppland, ett år på fiolkursen på Malungs folkhögskola, sedan musikhögskolan i Göteborg med inriktning folkmusik och slutligen har Andreas gått en pedagogisk utbildning i Stockholm där han bor sedan tio år tillbaka.

Efter jobbet på teatern i vår är han verksam med duon Klas och Andreas som nyligen släppt en skiva där Andreas själv spelar fiol och Klas mungiga. I framtiden planerar han att spela in en soloplatta med endast egna låtar.

– Jag har länge nischat mig som dansspelman för jag älskar samspelet som blir på ett dansgolv men nu med min soloplatta öppnar jag upp för min andra sida som konsertmusiker och kompositör.

Jag hoppas vi ses på Västerbottensteatern under våren!

Andreas Risan

Tåget går med Umebygdens spelmansgille

2014 började vi i Umebygdens spelmansgille att spåna på en CD-skiva för att

dokumentera låtar efter Sune Johansson. Sune har gjort många låtar och vi bestämde oss för att sprida en del av hans många kompositioner. Det var svårt att välja från hans hundratalet låtar, men till slut blev det 21 stycken. Sune var den som startade Umebygdens Spelmansgille 1953 och var spelledare i hela 40 år.

I februari 2017 var vi klara med vår skiva och den finns nu till försäljning. Pris 100 kr. kontakta Ulrika Frölander på 070-689 62 96 eller u.frolander@gmail.com

Nyheter:

Noter

- * **Blårök** - Carina Bergström
- * **Gena Norén i "Spel-Viktors" fot-spår** (inkl CD)

CD

- * **Framåt!** - Sunniva Abelli
- * **Fjellfiolen** - P.A. Röstads orkester
- * **Trekkspillkvintetten**

www.mommusik.se

Dragspelsträff i Kattisavan

Allspel i Kattisavans Folkets Hus

Lördag den 24 februari bjöd Lycksele dragspelsklubb in till en musikdag i Kattisavans Folkets hus. Inbjudna var Malå och Sorsele dragspelsklubbar. Det var ungefär 30 musiker som träffades för att spela och umgås.

Förmiddagen ägnades åt fika, gemenskap och lite skrubbspel. Efter en välsmakande lunch som serverades av Folketshusföreningen började scenprogramet. Allra först bjöd alla musiker tillsammans på 7 låtar. Vardera klubben fick sedan 30 minuter på scen. Sorsele inledde sitt framträdande med låten Sorseleminnen. Programmet, som gick i dansbandsstil, varvade de med historier och limerickar och deras vokalist sjöng till ett par av melodierna. Ledaren Dan Svanbro berättade att klubben firar 40 år i år.

Malå dragspelsklubb presenterade ett program med Malålåtar komponerade av Östen Dahlberg, Arvid Sjöstedt, Tore Sjöberg, Adele Lindqvist och Ingemar Boman. Lars-Göran Hultmar, ledare för MDK berättade lite kort om det genomförda dokumentationsprojektet från vilket alla låtarna hämtats. Han sjöng även Ingemar Bomans vackra låt Tankar vid Aftonrodnaden ackompanjerad av Benny Harr.

Uno Larsson, Ulla Lind och Sture Brännlund avslutade med några låtar på dragspel och durspel.

Världklubben Lycksele, avslutade programmet och visade prov från sin breda repertoar, spelade stämningsfullt och välregisserat. De tre damerna spelade några låtar själva ackompanjerade av bas, gitarr och

trummor. Deras gitarrist Jerry Oskarsson sjöng Gunnar Viklunds låt "Nu tändas åter ljusen i vår lilla stad". Lyckseleklubben kan glädja sig över en nytillkommen kvinnlig deltagare som har ett förflutet som kantor och nu flyttat till Lycksele för andra arbetsuppgifter. Deras ledare Nils-Göran Lindholm höll i trådarna för dagen som verkligen uppskattades av alla närvarande.

Efter de tre klubbarna var det fritt fram för olika gruppkonstellationer att inta scenen. Ett 20-tal musikintresserade hade också bänkat sig under eftermiddagen och applåderarna var ljudliga i lokalen.

Text och bild: Inga-Britt Hultmar

Burträskkursen 2018

16-21 juli. Ett folkmusikläger för barn, unga och vuxna!

Alla instrument är välkomna.

www.vasterbottensspelmansforbund.se/burtraskkursen

Spelmansförbundet fanns med under Umefolk för sjunde året i rad. Vår medlemsorkester på nio spelmän genomförde en dansspelning under ledning av Ulrika Frölander. Sen uppträdde tre konstellationer till under de två timmarna vi hade till vårt förfogande.

Umefolk är som alltid en pulserande folkmusikalisk upplevelse med ett enormt utbud för alla som vill njuta av folk- och världsmusik. Det inledande allspelet i Idun var en mäktig upplevelse och man undrar hur de kan få det att

fungera med flera hundra personer på scenen samtidigt. I år firades även ett jubileum eftersom Gnid & Drag startades för fyrtio år sedan. Under allspelet var ett trettioital av dessa folkmusikveteraner samlade på Iduns scen.

Den löst sammansatta gruppen som kallade sig Gnid & Drag startades 1978 av ett antal entusiastiska ungdomar som tyckte det var väldigt kul med folkmusik. Många av dem var även medlemmar i Västerbottens Spelmansförbund, men kände sig mer hemma i

folk

Umefolks allspel. Allspelet fungerar som en jättestor invigningskonsert där många av artisterna på festivalen får synas och höras. Här tidigare Gnid & Dragare och ungdomar från Umeå Musikkola. Foto: Stellan Backman

utbrytargruppen Gnid & Drag som senare blev Umeå Folkmusikförening. Nu fyrtio år senare kan vi glädjande nog konstatera att många av dem återigen är medlemmar i Spelmansförbundet.

Jag har sagt det förut men det tål att upprepas; jag tror att den enskilt största bidragande faktorn till att vi lyckats rekrytera så många nya medlemmar de senaste åren är tack vare att vi finns med och har ett försäljningsbord på Umefolk.

Umefolk är vinterns viktigaste mötesplats i norra Sverige för alla folkmusiker och Umeå Folkmusikförening en självklar samarbetspartner för oss. Under årets Umefolk fick vi förresten fyra nya medlemmar.

Hans-Ove Forssell

Möte med Lars Persson

Nedanstående artikel publicerades första gången i Västerbottens-Kuriren den 2 februari 1983, dvs. för nära nog 35 år sedan. Den skildrar ett besök Åke Sandström gjorde hos spelmanen Lars Persson (1893–1990) i Tavelsjö. Denne var då nyss fyllda 90 år.

Lars Persson föddes i Bergabäck, ett nybygge några kilometers kärrväg från Överklinten. Där växte han upp i ett litet jordbrukarhem, rikt välsignat på barn och hårt arbete men också på lycklig samvaro med glädje, musik och sång. Pappa Pehr var musikalisk och spelglad, något som också kom att prägla sonen Lars Perssons långa levnad. Från 1923 var han gift med Anna från Ultervattnet, där makarna sedan verkade som jordbrukare på hennes fädernegård.

Flera av låtarna efter Lars Persson finns inspelade av olika folkmusikgrupper, t.ex. på LP-skivorna "Äldre låtar från Västerbotten" (Gunnar Karlsson, Siv Burman och Petter Perstrand) och "Ålidhems nyfolkliga dansorkester. Opus 3" (Erik Petersén, Åke Olofsson m.fl.). I samband med Burträsksvängen 1978 förärades Lars Persson titeln hedersspelman.

När jag stiger ur bilen på den välskottade gårdsplanen flödar musiken redan emot mig. Den tränger faktiskt igenom den lilla stugans yttervägg! Den som spelar är mästerspelmannen Lars Persson i Signhildsbäck, Tavelsjö. De kraftfulla och taktfasta tonerna inifrån får mig att oavsiktligt dröja ett slag på farstubron. Härifrån ser jag en storslagen omgivning med branta Tavelsjöberget på den ena sidan och den vackra sjön på den andra.

Här bor alltså fiolspelmanen och förre hemmansägaren Lars Leontin Persson, eller i spelmanskretsar mer bekant som "Lars Persa". När sonen Thorsten Leontinsson på 1960-talet ansåg sig tvungen att för sin försörjnings skull sälja den ärvda morsgård i Ultervattnet, Bygdeå socken, köptes bondgården i Tavelsjö i stället. Föräldrarna Anna och Lars Persson följde då med och inrättade sig i en liten "undantagsstuga" på gården.

Diamantbröllop och 90-årskalas

I sommar firar makarna Persson diamantbröllop efter 60 års äktenskap, men redan för en vecka sedan, onsdagen den 26 januari, rustades det för stort kalas. Då fyllde nämligen Lars 90 år. Med den åldern torde han vara en av de absolut äldsta fiolspelmännen i landet som fortfarande spelar regelbundet.

Två storslagna anledningar till ett besök, kan tyckas. Men egentligen kommer jag för att en stund få lyssna till och kanske spela in några av melodierna från Lars Perssons fiol, och därutöver kanske få lyssna till berättelser och minnen från gamla tider. Trots sin höga ålder har Lars Persson behållit sitt goda minne och stora intresse för de gamla låtarna.

– Det går inte att låta bli att spela, säger han. Men egentligen har jag inte tid att spela så mycket. Jag är ju i lagården varje dag och hjälper sonen med litet av varje. Nu på vintern har jag ju också snön som måste bort, och då tar jag alla 13 broarna och båda utfarterna när jag liksom är i farten.

Kassettbandspelare

En stor del av Lars Perssons repertoar finns idag dokumenterad, både på band och i notskrift. Bland dessa finns ett 30-tal så kallade Överklintenslåtar, det vill säga spelmanslåtar som förekom i Överklinten med omnejd under 1800-talet fram till ungefär 1925. På 1920-talet dog den äldre ceremoni- och dansmusiken bort för att mer och mer ersättas med modedanser och grammofonmusik.

– Jag skulle då inte gruva mig för att plocka fram 150 gammibitar, säger Lars Persson. Men många av dem har jag lärt mig sedan jag fick kassettbandspelaren för några år sedan. Jag har faktiskt spelat allra mest sedan jag blev 80 år. Från ungdomsåren i Överklinten och Ultervattnet minns jag väl minst 50 låtar, men dessa "ögel" jag snart åt. Så ofta som jag spelat dem. Därför vill jag lära mig nya låtar hela tiden, säger han.

De nya melodierna spelar Lars Persson ofta in från radio och teve på den kassettbandspelare han fått av familjen.

Inom mig pågår det en melodi jämt

Men dalamusiken tycker Lars Persson inte om, berättar han:

– Härom kvällen spelade två dalmasar, Nils Agenmark och Pål Olle Dyrsmads, i ett teveprogram. En av låtarna de framförde hann de spela tre varv innan jag hörde vad det var för en låt! Det var den kända Trettondagsmarschen. Så uruselt spelade de.

– Inom mig pågår det en melodi jämt. Jag tänker inte så mycket på det, men då jag stannar av i arbetet, så är där en melodi. Många av de gamla låtarna kommer till mig på natten då jag ligger vaken.

Kallvattubal

Det var livligt i byarna förr, berättar Lars Persson vidare och får stöd av sin Anna. Ungdomar fanns ju kvar och det var

Foto: Martin Mattsson, Västerbottens-Kuriren

mycket folk i till exempel nykterhetsföreningarna. Sålunda stod Godtemplar-rörelsen för många av de nöjen som anordnades. Där fanns Lars och Anna med, Lars som spelman.

– På kallvattubalerna var det ibland så mycket folk i lokalen, att de hade svårt för att dansa. Ljudet från fiolen lär inte ha nått andra sidan väggen sådana gånger, trots att jag spelade så hårt jag kunde. Men dansarna höll takten ändå! På 1920-talet kom sedan "one-steppen", eller "jumpan" som vi sa. Men då fick det gärna vara trångt. I den dansen gick man ju bara runt längs väggarna i lokalen. Det värsta var, att vi inte hade några låtar till de nya modedanserna. Då tog vi brudmarschern och polketterna, och det gick bara bra det också.

Lars Persson har spelat på ett 20-tal bröllop, och det var vid ett sådant uppdrag i Yttre Ultervattnet 1919 han för första gången mötte sin blivande hustru Anna från just Ultervattnet. Under den festen lär det dock inte ha blivit så mycket av spelande för Lars. En dragspelare

På det här fotot* från Svensk Godtemplarungdoms sommarting och spelmansstämma i Robertsfors den 2-3 augusti 1924 ser vi stående från vänster J. V. Lindqvist, Umeå, okänd, Nils Jons-son, Hällnäs, prisdomar-na och musikedirektörerna Axel Eek, Umeå, och Anders Soling, Stockholm. Sittande: Seth Andersson och Lars Persson, Ulter-vattnet samt ännu en okänd. – Vid samma till-fälle deltog även Hugo Holmström och Konrad Karlsson, Överklinten, P. G. Eriksson, Teg, Umeå, Seth Lindgren, Holmsund, Hagbard Nor-denstam, Lycksele, Erik Falkman, Burträsk, Elis Nordkvist, Ursviken och Oskar Vidman, Skellefteå. Två av dessa spelmän torde alltså vara de okän-da på fotot.

Sandström från Nyborg i Bygdeå vikarierade, och sommaren 1923 stod det egna bröllopet.

Spelmanstävling

År 1924 deltog Lars Persson i en spelmanstävling i Robertsfors. Det var Godtemplarungdomen som arrangerade och nio spelman från länet deltog:

– Vi fick spela tre låtar var och bedömdes av några domare som sades vara experter

på området spelmansmusik, minns han. Jag fick en silverpokal och den har jag ännu kvar. Vid festen upptecknades en del låtar efter oss som spelade och de skall finnas utgivna i ett spelmanshäfte. Jag har också ett fotografi med domarna och några spelmän från tillfället.

– Visst förekom brännvin på kalasen förr och då särskilt på bröllopen, säger nykteristen Lars Persson. Men det gick bra att neka ifrån sig, de trugade inte. Det gick ju inte att spela och samtidigt vara berusad. Sedan skulle man ju också vara i form båda bröllopsdagarna. Den andra dagen var alltid roligare. Då var alla trötta efter vaknatten och hade därför lättare för att skratta.

– I Bygdeå hade vi den sedan, att alla gästerna skulle "kabbes". Det var en lek som gick till på följande sätt: den som skulle kabbas sattes på en stol utomhus och hissades sedan tre gånger upp i luften av en grupp ur det övriga sällskapet. Det fanns många som var duktiga på "att tokes".

Nybyggare

Lars Persson föddes på nybygget Bergabäck i Bygdeå. Här odlade hans föräldrar upp ett mindre jordbruk. Trots ett hårt arbete gavs musiken en stor plats i hemmet. Från fadern, nybyggaren Pehr Gustaf Isaksson, född redan 1839 i Floda, Sävar socken, härstammar en stor del av de melodier Lars Persson spelar. Fadern

trallade och sjöng sina låtar, och många av Lars åtta syskon blev sedan kunniga på olika folkinstrument.

Struntade i kyrkan

Många av de som var anslutna till frikyrkorna tyckte att det var syndigt att spela på fiol, och då särskilt dansmusiken. Många spelmän slutade därför eller började spela "religiös" musik i stället, berättar Lars Persson:

– Men jag kan då inte tycka, att det skulle vara en synd att spela. På danserna spelade jag dessutom inte för att det var roligt. Jag spelade för att hjälpa ungdomen att få träffas och dansa. Var skulle de unga få sin make eller maka om det inte fanns en spelman som spelade ihop dem?

Lars Persson verkar alltid glad och tillfreds med sin tillvaro, och jag tror han menar allvar när han säger:

– Finge jag leva om mitt liv skulle jag nog inte vilja vara utan fiolen.

Åke Sandström

Från spelmanstävlingen i Robertsfors 1924 gav Melanders musikhandel i Umeå kort tid därefter ut två häften "Västerbottens-låtar" med sammanlagt 39 låtar; i arrangemang av musikedirektör Axel Eek (f. 1891), Umeå.

*Lars Persas son Torsten Leontinsson lånade för ett antal år sedan ut fotot som syns ovanför. Det här är exemplaret är scannat ur VK och har inte alls samma skärpa som originalet. **Han vill därför efterlysa det unika fotot så det kommer hem igen.** Tips skickas till ake.sandstrom48@gmail.com. Tack på förhand! (Red.)

Minnen från folkhögskolor

Malung

Om du är sugen på att spela fiol och folkmusik tycker jag att du ska söka till Malungs folkhögskola. Det gjorde jag efter att jag hade gått ut gymnasiet, och det är sanna mina ord något av det allra bästa jag nånsin varit med om. Minnen minnen minnen!

De flesta bodde på skolan, i korridor med egna rum och gemensamma kök, duschar och toaletter. Därför umgicks vi mycket och lärde känna varandra väldigt bra på ett fint sätt. Vi firade varandras födelsedagar, gjorde utflykter till Sälen, gick luciataåg och höll kurser för varandra. Jag höll till exempel en kurs i snöbollskastning.

Skolan serverade frukost, fika, lunch och middag i matsalen alla vardagar, och hade jag inte haft den slanka kroppsform jag ändå har så hade jag nog kommit därifrån i form av en köttbulle.

Nåja, till själva saken; fiolen och folkmusiken. Vi hade lektion måndag till fredag, klockan 8-15. Vi satt alltid tillsammans, cirka 15 i klassen, i ring på stolar och spelade fiol. Fast ibland pratade vår lärare Jonny Soling nästan hela dagen. Det var lite olika, men det blev väldigt mycket fiol. Vi började i alla fall alltid dagen med en redig uppvärmning: armhävningar, situps, plankan, stretchning, finger- och tågymnastik mm. Med Jonny spelade vi inte så många låtar, utan då handlade det mer om fiolteknik, att använda musikteori i spelet, spela fiol i huvudet, att forma spelet, ge låtarna liv. Leka med fiolen. Även kasta och snurra fiolen. När gästlärare kom blev det däremot mycket mer låtar och mycket mindre uppvärmning och prat. Det är ju bra med båda.

En av de fina sakerna med min tid på Malungs folkhögskola var att allt jag gjorde där gjorde jag för att jag ville det och för att jag tyckte det var kul. Vi var ofta i övningsrummen också på kvällen, fastän vi redan spelat hela dan. För att det inte gick att låta bli! En annan fin sak var gemenskapen i klassen, som hade ett åldersspann på allt från studenter till pensionärer. Kanske blir jag själv en pensionär en dag och lever livets sötebrödsdagar på nån folkhögskola.

Johan Lingegård

Birka

När jag var elva år gick jag som de flesta i min generation och väntade på ett brev från Hogwarts. Dagen jag fyllde tolv fick jag acceptera att jag var en enfaldig mugglare och jag skulle inte få uppleva att gå på en skola med magi och hemligheter i varje hörn. Det vemodet hade troligen lindrats om jag hade vetat att jag senare skulle studera på folkhögskola, det är ju som att gå på Hogwarts, måhända bättre.

På Birka Folkhögskola har de ersatt magi, livsfarliga träd, sura lärare och betyg med musik, vackra tallar, glada lärare och personlig utveckling. Dagarna på Birka började alltid med en frukostbuffé där man mötte

alla vänner som bodde på internatet. Där planerades ofta vad som skulle göras efter skoldagen, smiddes planer om vilka bus som skulle genomföras på lärare eller andra elever och om det kunde hinnas med en pingismatch under rasten. Sedan kunde vi ägna några timmar med Kjell-Erik Eriksson att lära oss svängiga bitar, oftast från Jämtland, eller med Jens Comén att arrangera en låt galet mäktigt och helt absurt trassligt, för att dagen

efter glömma bort vad som utträttats. Förutom det hade vi lektioner i mindfulness, ergonomi, reflections, musikteori, och enskilda lektioner. Under en projektvecka fick vi lära oss improvisationsteater. Vi fick också sjunga kör, åka på turné, vänja oss med att stå på scen och spela tillsammans över de olika genrer som studerade musik. Vi hade horder av gästlärare, utflykter i fjällen, klassresa, luciataåg och mycket mer.

Kvällarna spenderades med att dricka te i internatköken, jamma, spela brädspel, se på film, följa teveserier, ha race i tevespelet Mario Kart (som vi hann bli vansinnigt bra på), diskutera vilka ackordfärgningar som var vackrast (maj7 eller sus?), lära oss om politik och samhället, skvallra om vilka som blivit kära, gå promenader, titta på norrsken, busa, prata om livet efter folkis och utveckla mycket avancerade internskämt.

Av egen erfarenhet vill jag också säga att även om man mår dåligt, har diverse kriser eller när något inte går som man tänkt, så finns det inget bättre ställe att vara på än folkis. Där kan man hitta kuratorer, stöttande kamrater och förstående lärare.

Att börja på folkhögskola är det bästa jag gjort, inte bara på grund av alla fantastiska minnen. Det har också gett mig perspektiv på hur jag ser på livet och min egen framtid. Jag är övertygad om att världen hade varit mycket bättre om alla hade gått på en folkhögskola. Om du någonsin får möjlighet att gå på en folkhögskola, gör det!

Oskar Teljebäck

Sista ansökningsdag till Birka är 25 mars och till Malung är det 1 Maj.

Spelträff på Navet, Burträsk

Traditionsenligt hölls en spelträff på Navet dagen före Vasaloppet. Ca 35 musiker närvarade vilket är en liten minskning från tidigare.

Desto mer glädjande var att antalet dansare var nästan lika stort så det var full fart på dansgolvet hela eftermiddagen och kvällen.

Nu är Skellefteå Spelmanslag igång

Tänk att det skulle dröja så länge innan Skellefteå skulle få ett spelmanslag. Nu har det förvisso spelats i andra konstellationer runtomkring i Skellefteå kommun, men något Skellefteå Spelmanslag har aldrig funnits.

Historien började egentligen våren 2017 med att Robert Larsson sa till mig. – Det borde ju egentligen bildas ett spelmanslag i Skellefteå. Sagt och gjort. Eftersom det återstod en del pengar i det s.k. Skellefte-projektet så beslöt vi att i samråd med Kultur Skellefteå göra ett uppstartsevent på Nordanå den 10 februari.

Till eventet anslöt sig också hela styrelsen i Spelmansförbundet som på förekommen anledning hade sin årliga arbetshelg i Bygdsiljum.

Till vår glädje dök det upp en massa spelmän mellan 11-85 år, varav en del nykomlingar som lockats av eventet så vi kommer att få ett antal nya medlemmar på köpet. Jättekul.

Nu tränas det en gång i veckan under ledning av Urban Berggren och Robert Larsson och Spelmanslaget har också två kommande konserter inbokade varav den första sker i Landskyrkan Skellefteå fredag 29 juni och den andra på Burträsksvängen fredag 20 juli.

Hans-Ove Forssell

Spelmansglimtar

Med anledning av vårt 70-års jubileum har det spelats in en CD. Den heter *Spelmansglimtar från jubileumsåret 2017*.

När förbundet fyllde 50 år 1997 gjordes en liknande inspelning av BG Staaf Produktion i Bygdsiljum. Nu tjugo år senare är det **MoMMusik** i Rörström som har producerat skivan och vi i styrelsen ber att få tacka för det ideella arbetet de lagt ner på den fina produktionen. Köp gärna skivan och få en glimt hur spelmän låter anno 2017.

Hans-Ove Forssell, kassör

Kåseri av sekreteraren

Utsikt över Stora Bygdeträsket. Foto: Hans-Ove Forssell

Spridda minnen från arbetshelgen 9-11 feb med sånt som inte rymdes i protokollet.

Ankomsten

Tänk att en sista gång få helgarbeta med styrelsen på toppen av Gruvbergsvägen med sin bedövande vackra utsikt över träsket framför alla träsk, Bygdeträsket.

Värdepåret hälsade välkommen med egenplockade svampmackor som kvällsvard. Kom man i tid fick man grädd-beige-färgade medan eftersläntrarnas gick mera i gyllenbrunt. Hela helgen serverades vi bästa tänkbara mat, en fröjd för gom och öga.

Vi gick igenom Umefolk-helgen med vad som händer och vem som passar borden under lördagen. Kvällen avslutades med samtal och godnattspel.

Endast värdfolket och Inga-Britt fick beträda den numer berömda "La Scala Mortensis" (dödens trappa) som verkligen var fint tapetserad. Inga basar sprack, inga mopsar bets, en lugn natt följdes av en effektiv morgon.

Lördag

Arbetsmötet fortsatte oförtrutet fram till lunch med beklagande av att bara styrelse anknutna medlemmar skriver i Spelknappen. Vi behöver inspirera fler medlemmar att skriva artiklar och inlägg kanske även genom att erbjuda skrivhjälp.

Andra idéer handlade om att en "kurs- och utbildningskatalog" för hela året kunde publiceras i vårens första nummer. Åter andra handlade om att publicera artiklar som beskriver olika spelgruppers verksamhet, repetitionstider och kontaktuppgifter.

Idéflödets omfång kring Spelknappen gav till sist förre ordförande Hans-Ove

anledning att påpeka tidningens fantastiska förbättring de senaste åren från en svartvit kvarleva till en färgsprakande röst för den samtida folkmusiken i vårt vackra län. Han avrundade med att påpeka att Arvid gärna vill ha in fina skarpa bilder. Annars fortsätter han rita lussekattsfioler och annat roligt.

Utflykten

Efter en förvarning av Mauri om dragspelandets förestående död, delades styrelsen upp i två bilar för avfärd till Skellefteå för att övervara invigningen av Skellefteås nya spelmanslag. Sekreteraren trodde länge att han hängt av kassören i spelmansrallyt mot Nordanåmålet men på sista specialsträckan smet den lille räven förbi på bättre vägval.

Den följande invigningen var välbesökt och trevlig. Efter sedvanligt allspel fick en förstärkt VSF:s styrelse inta scenen. Då semlorna var små och torra återvände vi snart till Bygdsiljum för fortsatt arbete.

Återkomsten

Apropå kompetenspåfyllning har Alva Granström tagit på sig rollen som ny webmaster. Vill man ha in material kan man maila till styrelsen@vasterbottensspelmansförbund.se

När det gäller rutiner för omnämnande av avlidna medlemmar eller andra viktiga spelmansprofiler i Spelknappen har vi inte gått i mål. Det vilar i dag på enskildas initiativ att göra detta, inte spelmansförbundets.

Då styrelsen var obegripligt effektiv efter utflykten behövdes inget arbete efter middagen utan kvällens fortsatte med reprisföreläsningen av filmen om Burträsksvängen 2017. Sedan ivrigt speltokiga styrelsemedlemmar efter

midnatt diskret förvisats till sängen av närvarande pensionären Munter följde ytterligare en god natt.

Slutklämmen

Lördagen gick ju jättebra och förmiddagens styrelsemöte kan ju följas i protokollet men mycket annat intressant avhandlades på sidan om som kan ha en plats här.

Frågan om årsmötet fortsatte cirkla som en kondor på uppvindarna från Sorsele till Malå till Storuman och nu tillbaka till kusten och Finlandsfärjan, tillbaka till Storuman där den nu har landat och lagt ett mötesägg som beräknas kläckas den 14-15 april.

Därefter krävde Eva att vi ska ha en gemensam digital plattform/verktyg, exempelvis Slack, varefter medlemmarna "namedroppade" Ryver, Mindspace cloud och Mumble. Verket funkade som en gemensam Laptop i himlen som vi alla kan nå utan att dö. Detta påminner sekreteraren om 50-talet då 78 varvarn skulle ersättas av 2 nya platt-former, 33-varvarn och 45-varvarn. Mycket svett och ångest över den revolutionen.

Efter en gedigen historisk föreläsning av vår ende dirigent om Zornmärkets dunkla tillkomst ställdes vi inför den oundvikliga frågan "vad är folkmusik"? Och hur fick Zornmärkesnämnden reda på svaret? Och den svåra frågan varför ett druspel är folkmusik och kromatiskt dragspel inte är det? På sådana frågor får vi aldrig ett svar, men tvingas ändå åka hem efter en trevlig helg. Med en sista fråga ringande i öronen; går alla allspelslåtar i G-dur?

*Varma hälsningar,
K-M Munter, sekreterare*

Oktoberstämman 2017 i Lycksele

Ett femtiotal glada spelmän trotsade höstmörkret och fyllde MB i Lycksele med musik, sång och skratt en lördag i oktober. Spelmansfiket, där spelmännen fick gratis kaffe och smörgås hela dagen, fylldes med sugna gäster redan vid tiotiden. MB bjuder på stora ytor och fina spellokaler, och snart fylldes varje hörn med musik.

Efter några timmar började publiken droppa in, och det var dags för spel på scenen. Denna del i en traditionell stämma är alltid ett äventyr. En halvtimme innan vet man inte hur programmet kommer att se ut, men när allspelet startar är blädderblocket fyllt till sista punkt av skickliga solospelmän och grupper.

Så var det också denna gång, och jag kunde andas ut. En del av Umebygdens Spelmansgille var på plats liksom Sorsele Spelmän och Friskt felat från Vilhelmina. Bland de mer långväga gästerna märktes Sten Sandin, Klockestrand, Mats Hållander, Nyadal och Anders Jönsson, Ammarnäs.

Enar Hjukström hade kört från Piteå för att få umgås med oss. Han gjorde ett bejublat framträdande när han kallade

Enar Hjukström i sitt esse. Foto: Karl-Gustaf Lööf

upp alla fiolister på scenen för att spela Fiolen min, samtidigt som han själv spelade en förnämlig andrastämma.

Den, enligt de gästade spelmännen, trevliga dagen avslutades med varmkorv innan de åkte hem. Den som var kvar till allra sist var 88-åringen Enar Hjukström.

När ni läser detta har det gått ett halvår sedan vi träffades och trivdes. och det är ett halvår till nästa spelmansstämma i Lycksele, som vi hoppas att så många som möjligt vill gästa.

Ulla-Britt Renman

Rapport från SSR

Mitt första år i förbundet har snart gått till ända och under året har jag deltagit i olika uppdrag för styrelsen. Vår första styrelseträff efter Årsmötet i Skellefteå, skedde under spelmansstämman i Kungsträdgården i Stockholm. Sveriges Spelmäns riksförbund har ett stort nätverk och samarbetar med ett antal andra förbund och samarbetspartners, och Kungsträdgårdsstämman är ett sådant samarrangemang med Folkdansringen. Många tillresta spelmän kom från hela Sverige. I och med att det samordnades med Stockholms kulturdagar blev stämman en öppen plats för nya nyfikna öron och fötter.

Andra samarbetspartners är:

Ethno, ett världsmusikungdomsläger i Falun.

RFOD, arrangemangsförbund för folkmusik och dans som bl.a. sköter om folkmusikscenen

Stallet i Stockholm.

Folk You, ett nytt ungdomsförbund med drygt 1000 medlemmar.

Folk- och Världsmusikgalan som i år

går av stapeln i Norrköping 6-7 april.

Samspelshelg med uppspelning för samspelsmedaljen i Sundsvall

Folk at heart, en akustisk tvådygns showcasefestival på Scandic i Örebro.

Zornmärkesuppspelningarna.

SSR är också medlem i **AX-EM-organisationen för ideella kulturorganisationer.**

Kulturens bildningsförbund som är instiftat av bl.a. SSR.

Utmaningar som SSR och medlemmarna får ta tag i är till exempel vad som ska hända med medlemstidningen Spelmannen. Att trycka och distribuera den är en stor kostnad för förbundet och betalas enbart med medlemsavgifterna. Är det intressant att göra en digital tidning istället för att sänka kostnaderna? Det här blir en av frågorna på årsmötet som styrelsen vill ha synpunkter på.

Ett glädjebesked är att de två tjänster som SSR har utlyst är besatta. Den ena är en verksamhetsledartjänst och den andra en folkmusikkonsulenttjänst där

Kulturens är ekonomisk bidragsgivare. Vid Årsmötet på Axvalla folkhögskola utanför Skara kommer det att ske en del förändringar i styrelsen. Vår nuvarande ordförande Margareta Mattsson kommer att avgå efter många hedersamma år bakom ordförandeklubban.

Med vänlig hälsning,
styrelseledamot Siw Burman.

Malå Dragspelsklubb

OBS!

Spelmansstämman i Malå kommer att byta helg!

Se kommande annonsering på Facebook och MDSK.se

Posttidning B

Om adressaten saknas – returnera till:
Västerbottens Spelmansförbund
c/o Eva Maaherra Lövheim
Hyggesvägen 5
903 46 Umeå

B

Kallelse till förbundets årsmöte 2018 Hotell Toppen Storuman 14-15 april

Lördag 14 april

16.00 Start med spelträff

18.00 Storumans Kulturakademi

19.00 Folkmusik för alla - VSF spelar (Öppet för allmänheten)

Middag går att köpa på hotellet fram till 19:30

Söndag 15 april

10.00 Folkhögskolan i Storuman berättar om sin verksamhet

11.00 Fika

12.00 Årsmötesförhandlingar. Föredragningslista publiceras senast 1 april på
www.vasterbottensspelmansforbund.se

15.00 Middag

Västerbottens Spelmansförbund bjuder alla årsmötesdeltagare på söndagens fika samt middag

- Anmälan för fika och middag samt önskemål om specialkost skickas till Mauri 070-713 92 32 eller mail mauri.eira@gmail.com senast den 11 april.
- Alla spelmän som vill erbjuds att spela från scenen på Hotell Toppen

BOENDE:

enkelrum 825:-pp/natt inkl.frukost
2-bäddsrum 412:-pp/natt inkl.frukost

Vandrarhemsboende enkelrum 250:-pp/natt exkl.frukost/sänglinne
Vandrarhemsboende 2-bäddsrum 200:-pp/natt exkl.frukost/sänglinne

Tel: 0951- 777 00
info@hotelltoppen.se